

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Crkva bogata
redovničkim družbama

U službi
dostojanstva

Spasenje stiže
u svaki život

Apostolat molitve

“Da Marijin zagovor pomogne kršćanima u sekulariziranim kulturama da budu spremni naviještati Krista”

Sadržaj

Uvodnik
U središtu
Iz života naših misionara

Intervju
Apostolat molitve
Vijesti iz Crkve u svijetu

Vijesti iz Crkve u Hrvata

Iz dnevnika jednog misionara
Misijski velikani

Gospinom kronicom protiv društvenih zala	3
Kršćanski Bog – posvetitelj i branitelj u Duhu Svetome.....	4
Crkva bogata redovničkim družbama.....	6
U službi dostojanstva i odgoja djece.....	7
Spasenje stiže u svaki život	8
Rad s afričkim emigrantima.....	10
Misionarski rad za mene je veliki Božji dar i milost.....	12
Misijska nakana za svibanj	14
Džihadisti ubili etiopske kršćane. Kardinal Sandri: mučenici koji su posvjedočili vjeru.....	15
Preminuo pakistanski dječak koji je pretučen i zapaljen zato što je kršćanin	15
Sve je više katolika u svijetu	15
Zalaganja misijske zajednice	16
Misijska zajednica svete Male Terezije.....	16
Pomoć misijama na djelu.....	17
Radosni usprkos siromaštvu	17
Korizmena akcija	18
Maslinove grančice iz Hercegovine u Bosnu.....	18
Stari Edward za sve kriv	19
Blaženi Junipero Serra, apostol Kalifornije.....	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** don Ivan Štironja
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/56 35 055, Fax 01/46 69 254
E-mail: missio.croatia@zg.ht.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje “Opis plaćanja” navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Gospinom krunicom protiv društvenih zala

Piše don Ivan Štironja

Mjesec je svibanj. Sva priroda buja, cvjeta i oblači svoje novo svečano ruho. Kao da nas poziva da sa sebe skinemo dotrajalo odijelo i uzmemo novo, blagdansko. Po krštenju smo postali djeca Božja, obukli smo se u Krista. Svukli smo starog čovjeka, obukli bijelu haljinu, postali nositelji evanđeoskog proljeća. Tako nas obnovljene i osnažene Isus šalje ad gentes, po svem svijetu.

Iskrenim ispitom savjesti, pogledom u srce čovjeka i društva, uočavamo da smo sve bliže jeseni i zimi. Svijet je pun ratova, terorizma, nepravde i nasilja. Netrpeljivost i mržnja do krvoprolića sve više oduzimaju mjesto miru. A koliko je tek pošasti nemorala, ovisnosti, napastovanja na radnom mjestu (mobinga), izrabljivanja, raznih poroka i ropstva. Svijet je sve potrebniji sunca, svjetla i topline. Čovjeku i njegovu društvu sve je potrebniji Isus, kao Istina, Put i Život. On jedini može ozdraviti svijet i njegovo društvo od svakoga zla, izliječiti mu srce, vratiti sreću, donijeti mir. Samo njegova ljubav može uliti novu nadu, upaliti svjetlo i proizvesti blago stanje.

Papa Lav XIII. svojom je enciklikom *Supremi apostolatus officio – Služba vrhunskog apostolata*, proglašenom 1. rujna 1883., označio *Krunicu* kao djelotvorno sredstvo protiv društvenih zala. U središtu društva stoji obitelj kao stanica koju posebno nagrizava zlo. Samo Isus, snagom Duha Svetoga, i njegova Majka Marija mogu obiteljsku tjeskobu i muku pretvoriti u sveopću radost i sreću. Samo Marija svojim majčinskim zagovorom i Isus svojim čudesnim zahvatom, kao nekoć u Kani, mogu umnožiti vino milosti i pretvoriti obiteljsku, a tako i čovjekovu tjeskobu i žalost u istinsku radost.

Sveti papa Ivan Pavao II. molitvu je *Krunice* nazvao ritmom ljudskog života. Danas, kad je čovjek ustao protiv božanskog ritma i sklada, sve se više osjeća potreba za Isusom, koji bi trebao biti u središtu čovjekova srca i svijeta, vratiti grijehom i zlom izgubljeni ritam.

Molitva je *Krunice* stoljećima čuvala obiteljsko zajedništvo, puls i sklad u obitelji i društvu. Time su, zapravo, Sin i Mati čuvali obiteljsku ljubav. Nizanje *Zdravo Marija* u otajstvima *Krunice* dozivali su Isusa s Marijom u središte svojeg srca i društva. Tako su i čovjek i društvo imali svojeg Otkupitelja i Spasitelja, svoju Zagovornicu i Odvjetnicu. Čovjek i društvo bez *Krunice*, svijet je bez Isusa – svojeg spasitelja i otkupitelja, kao i bez Gospe – istinske odvjetnice i zaštitnice.

Kao što je Marija blagoslovljena po Isusu, tako je isto blagoslovljen čovjek i društvo. Isus je blagoslov čovjeka i društva, smisao života, središte i cilj cijelog svijeta. Njegovom odsutnošću čovjek i društvo postaju crno-bijeli svijet; bez cilja i nade, bez istinske prave ljubavi.

Želja za ozdravljenjem i spasenjem potiče nas da se utečemo Gospi: "Zdravo Marijo!" Njezinim majčinskim zagovorom u središtu našeg srca i društva ponovno će intervenirati Isus i postati mir naš. Molimo *Gospinu krunicu* i širimo njezinu pobožnost. "Tko god širi molitvu *Krunice*, spašen je" (Bl. Bartolo Longo). Želimo li spasiti sebe, društvo i svijet, vratimo se *Krunici*, tim otajstvima spasenja. Razmatrajmo i molimo otajstva *Krunice*, pojedinačno i zajednički, jer to je lijek protiv zla i put do mira u nama i u društvu po nama. Ne samo u mjesecu svibnju i listopadu, nego u sve dane svojeg života!

Prema istinskom Bogu i očovječenju (9)

Kršćanski Bog – posvetitelj i branitelj u Duhu Svetome

Piše dr. Milan Šimunović

Promatrajući sva današnja događanja, barem na europskoj razini, čovjek se pita odakle tolik indiferentizam, štoviše i umor, čak i neka nesposobnost za vjerovanje? To je danas tim aktualnije što nas zli duh želi zavesti da zaboravimo na prisutnost Duha Svetoga, kao da nas je Bog napustio, baš kad nam najviše treba u ovome "zločestom svijetu". No problem je u tomu što se uvjeravamo da opasnost nevjere nije samo u "onima drugima", nego u nama samima.

1. Izvor svega u neprihvatanju Duha Svetoga

U posljednje vrijeme mnogi, posebice oni koji se bave analizom aktualne situacije, misle da je izvor "zastoj" u Crkvi i svijetu u ljudskoj nutrini, u grješnosti, koja nije kadra prihvatiti lice Boga koji djeluje po Duhu Svetome. Jer čovjek, jednostavno, ne dopušta da bude "privučen odozgor", ne želi "iznad sebe" i prihvatiti put

skromnosti i slušanja. Ne događa li se ono što je Isus rekao da će se svaki grijeh oprostiti, samo ne će protiv Duha Svetoga (usp. Mt 12, 31–32), to jest ako se niječe njegova prisutnost i prožimateljska moć. Očito je da tako ne će moći dugo potrajati, jer ćemo se prije ili kasnije morati uvjeriti da sami sebi kopamo jamu ako se prepuštamo naivnu optimizmu ili jalovu pesimizmu.

Za kršćane je nužno prisjetiti se Isusovih presudnih riječi na Posljednjoj večeri, kad je najavio dolazak Duha Svetoga: "Žalošću se ispunilo vaše srce što vam ovo kazah. No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem, jer ako ne odem, Branitelj ne će doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama" (Iv 16, 6–7). I još malo prije: "Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugog Branitelja, da bude s vama zauvijek: Duha Istine" (Iv 14, 16–17).

Apostol Pavao, želeći svoje suvremenike uvjeriti u njihovo osobno uskrsnuće, u vječni život, naglašava da je upravo Duh Sveti neposredan djelatnik u tomu procesu, kao što je bio u Isusovu slučaju, i kaže: "Ako li Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji uskrisi

Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome, koji prebiva u vama" (Rim 8, 11). A činjenica je da se "nastanjuje" u nama i posvećuje nas u času krštenja, da nas jača u sakramentu potvrde, da zapravo trajno djeluje u svijetu. Ne vjerovati Duhu, znači osuditi se na propast.

2. Put u osvješćivanju vjere u Duha Svetoga

Obnova Crkve, započeta na Druge vatikanskom saboru, trajan je proces. Štoviše, zbog toliko novih prilika neki misle da zapravo treba tek početi. A toga nema bez drugačije suradnje s Bogom Duhom Svetim, trećom božanskom osobom. Vraćajući se Isusovu navještaju dolaska Duha Svetoga, nužno je istaknuti njegove riječi: "On će vas upućivati u svu istinu" (Iv 16, 13). I zato će u obraćanju učenicima na dan Uskrsa reći: "Primate Duha Svetoga" (Iv 20, 22). Jer bez njegova djelovanja apostoli nisu mogli postati Isusovi svjedoci do "na kraj zemlje" (Dj 1, 8). Zašto? Premda nam je to teško shvatiti, valja čvrsto vjerovati, što je utemeljeno na *Svetom pismu*, da je Duh Sveti uzajamna ljubav Oca i Sina, s Ocem i Sinom pravi Bog, u kojem nas oni njime da-

ruju da nas potiče i osposobljava za život u ljubavi prema Trojstvenomu Bogu i svakomu čovjeku.

Priznali mi to ili ne, od navjestitelja do posljednjeg kršćanina, činjenica je da nismo često pravo svjesni presudna otvaranja nadahnućima Duha Svetoga. Dapače, morat ćemo se složiti s našim vrhunskim teologom, usudio bih se reći, crkvenim naučiteljem hrvatskog naroda, T. Šagi-Bunićem, da je "zahirenost te vjerničke svijesti o svakodnevnom životu s Duhom Svetim možda najveća slabost kršćana u moderno doba". Zaista, Duh Sveti za mnoge ostaje svojevrsna nepoznanica. I zato obnova Crkve toliko kasni, jer smo još uvijek daleko od svijesti zajedništva u Duhu Svetome, kojim su bili obilježeni prvi kršćani. Jer tijelo svakog vjernika Božji je hram (1 Kor 3, 16–17; 6, 19), kao i cijela Crkva, prožet jednim te istim Duhom Svetim, po kojem se Božja ljubav razlijeva u srca vjernika (usp. Rim 5, 5).

Ono po čemu se prepoznavalo prve kršćane jest da su bili "jedno srce i jedna duša", i to snagom Duha Svetoga. Ne nedostaje li Crkvi upravo to jedinstvo i zajedništvo? I dok svećenik u jednom od pozdrava na početku mise kaže da zajedništvo Duha Svetoga bude sa svima nama, postavljamo pitanje o tomu koliko je u našim srcima prisutan Duh Sveti, koliko mu se otvaramo, koliko smo nošeni njegovom ljubavlju, bez čega nema osobne i društvene preobrazbe. Stoga je temeljni zadatak Crkve poraditi na promicanju novog otvaranja darovima Duha, njegovoj djelotvornosti, a da to ne bude samo u nekim "karizmatičkim pokretima". Odatle i presudno pitanje shvaćanja sakramenta potvrde. Nije li to prigoda za "jačanje Duhom", po njegovih sedam darova, da budemo osposobljeniji, oduševljeniji (o-duhovljeni), da bismo "novim govorom i životom" bili Kristovi svjedoci te da se i drugi ljudi priključe u zajedništvo s Bogom? Ne će li se i roditelji i župne zajednice konačno morati zapitati koliko su i na koji način svjedoci vjere svojoj djeci, da bi ih uvodili u zajedništvo s Kristom u njegovoj Crkvi? Ne nedostaje li i svećenicima i vjernicima više toga

duhovskog žara, što je jedan od temeljnih kriterija za novu evangelizaciju?

3. Duh Sveti protagonist misije

Naslov ovog nastavka uzeo sam od sv. Ivana Pavla II., iz njegove enciklike o trajnoj vrijednosti misijske uredbe (*Redemptoris missio*, 21 – 30). Ne odnosi se samo na misionare u dalekim zemljama, nego na sve. Činjenica je, naime, da su apostoli upravo Duhom Svetim potaknuti imali snage za pozivanje svih na obraćenje, na promjenu života, na krštenje. Govoreći danas o brojnim bogotražiteljima, svakako i o onome koji naiđe i u naše crkve, na jednom mjestu papa kaže: "Za njega bi bilo razočaranje kad bi, ušavši u crkvenu zajednicu, tu našao život bez žara i bez znakova obnove. Ne možemo propovijedati obraćenje ako se mi sami svakoga dana ne obraćamo." A papa Franjo reći će da se u nekim našim crkvenim zajednicama osjeća "psihologija groba", što je očito znak spora otvaranja djelovanju Duha Svetoga. Ako nam Isus kaže da poslanje i obnova ne idu bez snage Duha Svetoga, onda nam je prvotan zadatak više se otvoriti Duhu, zavoljeti ga, moliti ga da nas ojača u vjeri, da nas više suobliča Isusu, da živimo kao Isus.

Duh Sveti potiče da budemo Crkva u bratskom zajedništvu, jer jedino tako ona može biti misionarska, djelovati u smjeru preobrazbe svijeta po Kristovu projektu. Ako smo svjesni da je Duh Sveti prisutan u nama i da je svatko na svojem mjestu, od obitelji do polja, od škole do tvornice, od kulture do politike, pozvan svjedočiti Božju ljubav u ovom svijetu. Tim se jača misionarski dinamizam, osobni i onaj u okviru župne zajednice, bez izdvajanja, "strančarenja" i podijeljenosti. Naprotiv, zajedništvo je plod i očitovanje one ljubavi koja se, provirući iz srca Vječnog Oca, izliva u nas po Duhu koji nam se daje (usp. Rim 5, 5).

A obzori poslanja su beskrajni, od našeg mjesta do kraja svijeta. Ne možemo Duha zadržati za sebe, čak i u nekoj intimističkoj duhovnosti, već se moramo pitati o svojoj

Ono po čemu se prepoznavalo prve kršćane jest da su bili "jedno srce i jedna duša", i to snagom Duha Svetoga. Ne nedostaje li Crkvi upravo to jedinstvo i zajedništvo? I dok svećenik u jednom od pozdrava na početku mise kaže da zajedništvo Duha Svetoga bude sa svima nama, postavljamo pitanje o tomu koliko je u našim srcima prisutan Duh Sveti, koliko mu se otvaramo, koliko smo nošeni njegovom ljubavlju, bez čega nema osobne i društvene preobrazbe. Stoga je temeljni zadatak Crkve poraditi na promicanju novog otvaranja darovima Duha, njegovoj djelotvornosti.

ulozi u spašavanju svijeta, snagom Duha. A kad je riječ o mladima, ne bi li se barem neki morali zapitati ne zove li ih Duh Sveti da se izravno i posvema posvete Božjoj misiji, bilo u svećeništvu, bilo u redovništvu ili u kojem obliku posvećenog života, o čemu u ovoj godini posebno razmišljamo. A ako tko osjeti poziv da bi pošao za misionara u daleke zemlje, pa i tamo gdje se danas kršćanstvo želi iskorijeniti, ne bi li trebao reći: "Ako me Duh Sveti potiče, zašto se bojati, jer on je Branitelj, zašto poput apostola ne krenuti u taj kaotičan svijet, naviještajući mu da Bog želi kraljevati ljubavlju i opraštanjem, pravdom i dobrotom, da život ima smisla?" Što drugo nego pojačati osobnu i zajedničku molitvu da Duh Sveti "omekša srca kamena" i "zagrije grudi ledene" nas crkvenih ljudi, osobito zavjetovanih i zaređenih sa svojim darovima (karizmama), da bismo se danomice oslobadali umora i razočaranja, otupjelosti i nezainteresiranosti te se natjecali oko navještaja i življenja evanđelja, onim žarom kao apostol Petar na dan Pedesetnice (prvih Duhova). Sve u uvjerenju da svaki naš čin vjere vrijedi više od stotine čina nevjere i straha koji se oko nas širi.

BURUNDI
– s. Agnezija Bilić

Crkva bogata redovničkim družbama

Dragi prijatelji misija i čitatelji Radosne vijesti! Vrativši se s nacionalnog susreta Bogu posvećenih osoba u Burundiju, koji je održan u dva grada, Bugumburi i Gitegi, javljam vam se s nekoliko crtica iz svojega misionarskog života. Jedni smo sudjelovali u jednom, a drugi u drugom gradu, tako da smo svi imali mogućnost sudjelovanja. Meni je u dio pala Gitega.

U istinu je bilo lijepo biti dionik tako veličanstvena skupa. Susret se održao pod geslom: "Posvećeni život – svjedok evanđelja, proročanstvo radosti koja sije nadu u Burundiju danas". Sudjelovalo je više od 350 redovnika i redovnica. Sveta misa, predavanje, rad u skupinama, izvještaji i prigoda za pitanja. Sve je to bilo prožeto pjesmom i plesom u malim pauzama. Karakteristika redovništva u Africi je i ples, što je za našu kulturu u Europi nezamislivo. Bilo je vidljivo mnoštvo redovničkih družbi u Burundiju, posebno onih koje su rođene ovdje. Iz programa što smo ga dobili za ovaj nacionalni susret saznajem da u Burundiju postoji 81 (a možda i više) redovničkih družbi, uključujući i družbe nas misionara i misionarki. Neke od njih veoma su bogate zvanjima. Nisam upoznata s kriterijima pri odabiru kandidata i kandidatice, jer se čuje da neke družbe primaju sve koji se god jave.

Suosjećanje s bolesnicima

Prije samog početka susreta, stigavši u Gitegu, grad rođenja mnogih redovničkih družbi, posjetile smo bol-

nicu za psihičke bolesnike, koju vode redovnička braća kršćanske ljubavi (ili milosrđa). Naime ondje je na liječenje jedna žena iz Kirembu čije liječenje pomažemo po dobročiniteljima. Njezin muž je uz nju jer u Burundiju svaki bolesnik mora imati svoju osobnu pratnju koja mu pomaže dok je u bolnici. Zove se Serafina i ima četvero djece. Križ te obitelji jako je težak, jer izgleda da je Serafina kroničan bolesnik. Gledajući i druge bolesnike, srce mi se slama, jer je među njima najviše mladih.

Zadivljuje hrabrost misionara laika

U sjećanju se želim vratiti unazad gotovo dvije godine, kad sam prvi puta posjetila Kirembu, radi upoznavanja moje buduće misije. Prenoćivši jednu noć u Kirembi zajedno sa svojim susestrama, imala sam prigodu posjetiti jednu neobičnu kuću i u njoj susresti talijanskog laika Luciana Rangonija. On živi u Kirembi već 12 godina. Okružen je mladićima koji su psihički bolesni, a liječi ih najviše radom. Pitala sam se u sebi što taj čovjek radi ovdje sam. Nije niti sveće-

nik, niti redovnik, a nema ovdje niti obitelj. Luciano je došao u Kirembu i ondje se nastanio, s istim motivom kao i mi ostali misionari, da pomogne siromašnima i zapostavljenima u društvu. On ulaže svoju imovinu da pomogne potrebne, a isto tako i mnogi dobročinitelji iz Italije pomažu po njemu. Zadivljuje njegova hrabrost da ostane u Kirembi jedini od Talijana nakon ubojstva naše s. Lukrecije Mamić i talijanskog volontera Francesca. Za vrijeme naše odsutnosti iz Kirembu naša je družba Lucianovim posredstvom nastavila opskrbljivati i dalje bolnicu dnevnim obrocima. Luciano i danas zajedno s dečkima svaki dan peče kruh za bolesnike u bolnici. On je surađivao sa s. Lukrecijom u pomaganju zajednice plemena Batua u Burundiju i nastavlja to i danas. Dječji vrtić o kojem sam već pisala i u kojem naše novakinje poučavaju djecu (sad je na praksi novakinja Antoinette) izgrađen je Lucianovom dobrotom. Upravo priprema školske odore za dječicu, kako on kaže, "sestre Lukrecije". To jest za djecu na odjelu u bolnici gdje je radila s. Lukrecija. Luciano ima i

HAITI
– Služavke Malog Isusa

U službi dostojanstva i odgoja djece

Dragi naši prijatelji i dobročinitelji!
Koristimo prigodu da vam uz uskrsnu čestitku pošaljemo i nekoliko redaka o našem misijskom djelovanju u daleku i veoma vrućem Haitiju, gdje nas sunce svakog dana iznova grije i grli.

umjetničkog dara, pa je koristeći svoje talente ukraasio i bolnicu, posebno pedijatriju. Eto, dragi čitatelji, taj čovjek je živi primjer da za sve staleže i za sve one koji imaju veliko srce ima mjesta i posla u misijama.

Zahvala dobročiniteljima

I ovu prigodu koristim da zahvalim svim našim dragim dobročiniteljima. Da nema vas, mi ne bismo mogli pomagati sve potrebite. Neka Gospodin, kojemu svaki dan upućujem molitve za vas, nagradi sva vaša plemenita nastojanja. Nije dobro nikoga izdvajati, ali ja ovaj put idem mislima na Kvarner, tj. na Lošinj i Susak. Ondje sam se odlučila počiti u Burundi. Pa pozdravljam zajednicu Službenica milosrđa u Malom Lošinjju, svećenike, kao i mnoge meni znane župljane. Susak je malen otok, ali ima na njemu osoba s velikim srcem za misije, pa pozdravljam vlč. Tomislava Debelića, ravnatelja Papinskih misijskih djela u Krčkoj biskupiji i župnika Suska, kao i svoje sestre na Susku! Još mi preostaje uputiti iskren pozdrav svima, uz obavijest da ćemo se, ako Bog da, uskoro vidjeti kad vas dođem posjetiti na ljeto!

Već ste sigurno čuli da se našem misionarskom djelovanju redovnica služavke Malog Isusa u Haitiju u Dječjem domu kardinala Stepinca u veljači ove godine pridružila i s. Mirjam Filipović, služavka Kristova. Sretni smo i to nam puno znači što s. Mirjam ima različite sposobnosti i životna iskustva. Napose nam je važna njezina stručnost u zdravstvu, jer djeci često treba medicinska pomoć. To nam je uistinu velika radost i dar! S. Mirjam se lijepo "uhodava" u novoj sredini. Djeca su ju lijepo prihvatila, a radost druženja je obostrana. Ljepotu služenja i susreta s djecom i narodom ove siromašne zemlje želimo podijeliti s vama koji podupirete naše misijsko djelovanje na Haitiju.

Po vašoj duhovnoj i materijalnoj podršci možemo djeci, o kojoj brinemo, priuštiti školovanje i dostojanstveno življenje njihova djetinjstva. Hvala Bogu da djeca dobro uče, marljiva su i vrlo snalažljiva. Vole raditi i rado nam pomažu oko svega prema svojim mogućnostima, što na fotografijama uz ovo pismo možete i vidjeti.

Ove godine imamo i četvero djece koja završavaju osnovnu školu, pa im uskoro slijedi traženje odgovarajuće srednje škole koja bi im mogla dati "kruh u ruke".

Posljednjih mjeseci u zemlji vladaju neredi radi teške političke situacije i novih izbora. Bilo je puno prosvjeda, u kojima je nekoliko ljudi izgubilo živote. Situacija se malo smirila, a u posljednja dva mjeseca na meti lopo-

ISLAND

– s. Celestina Gavrić

Spasenje stiže u svaki život

Dragi prijatelji misija!

Evo smo proslavili Uskrs i sigurno smo bili i jesmo zajedno, jer još traje uskrsno vrijeme, a kao misijska Crkva skupa smo sudjelovali i u širenju Isusove radosne vijesti spasenja. Spasenja koje nam uskrsno otajstvo posadašnjuje i mogli smo ga još jednom prolatiti, a koje stvarno osobno prolaze toliki i toliki mučenici upravo ovih naših dana.

Osobno se stidim kad mislim na njih, ali im onda pred Bogom ljubavi zahvaljujem za svjedočanstvo i molim svjetlo i snagu za one koji će slijedeći biti pozvani svjedočiti na mučenički način.

Mi ovdje na sjeveru, koji je uglavnom najbolje poznat kao hladan, a onda po *aurori borealis* (mi to zovemo sjeverno svjetlo), trudimo se da radosna vijest spasenja prodre stvarnije i dublje u sve živote. Evo nekih iskustava; zapravo ću izdvojiti samo dva.

Godišnji susret mladeži

Počet ću s mladima. Kod nas se na Cvjetnu nedjelju održava godišnji susret mladeži u Reykjavíku, sjedištu naše biskupije, a to je onda za nas iz župe sa sjedištem u Akureyriju dosta daleko. A k tomu su i naši mladi malobrojni. To je sve pridonijelo da nismo sudjelovali na susretu. Ali je 2012. naša s. M. Marcelina otišla sa samo jednom djevojkom, bila je tad tek krizmanica, i to ju je toliko oduševilo da je odmah zašljela ići na međunarodni susret, koji je bio sljedeće godine u Brazilu. Obitelj je to dobro primila i onda su štedjeli godinu dana da joj to omoguće. Vratila se oduševljena i do danas je oduševljena, ali je onda taj dio "posla" opet nekako stao.

Ove su vjeronaučne godine opet krizmanici postali moja "briga", pa sam se nekako na vrijeme sjetila da se počnemo pitati oko sudjelovanja. Izgledalo je da nam sve stoji na putu da bi to spriječilo. Ali smo ipak počeli odmotavati klupko. Jer ja osobno više na uspijevam voziti auto na duge relacije,

imamo samo male osobne aute, i kod nas i na župi. Biskupija ima jedan jedini kombi, s devet sjedišta, dar organizacije "Bonifatius Werk" iz Njemačke, ali to je tako daleko. I tko zna nije li već zauzet? A onda i tko će ići po njega, tko nas voziti... Onda smo počeli dogovore između nas redovnica, župnika Hjaltija i kapelana Adama. Najvažnije je bilo to što se župnik oduševio idejom. On je trebao zamoliti auto. Druga prevažna točka bila je to što je kapelan odmah bio spreman ići po taj auto i voziti nas, a onda ga i vratiti. Vraćanje i nije bilo tako poseban posao, jer je baš u to vrijeme bio mjesečni sastanak svećenika, pa je to bilo kao usput. I okupilo se šest naših mladih i nas dvije redovnice, i još s vozačem, pun kombi! I tamo i nazad dio je puta bio veoma težak za vožnju jer je bila vijavica, ali je sve dobro prošlo, svi smo bili sretni i zadovoljni. A mladi? Kad sam sreća oca dvoje krizmanika, brata i sestre, on reče da su djeca tako oduševljena da će sljedeći put i on ići.

Službeni je dio susreta mladih bio za nas putnike izdaleka prekratak, petak popodne do subote oko 14:30 sati.

S katolicima u središtu biskupije

A onda smo mi htjeli pokazati našim mladima katoličku prisutnost u Reykjavíku i okolici. Mi smo daleko, a neka djeca su uz to iz još manjih mjesta od Akureyrija, pa se ponekad kao katolici osjećaju osamljeni. Upoznali su redovnice misionarke ljubavi i neke druge, potom crkve i kapele. Veoma zanimljivo je bilo posjetiti crkvu sv. Ivana Pavla II.,

va su redovničke zajednice. Opljačkano i napadnuto je 38 redovničkih zajednica, većinom ženskih. Lopovi najviše traže novac, a onda iz kuće iznose sve što se može prodati: računala, telefone, hranu, te vozila, koja idu u prodaju cijela ili u dijelovima. Redovnicama s prsiju čak skidaju i zavjetno prstenje. Pritom na svako odupiranje slijedi udaranje i nasilje.

Molimo sv. Josipa, zaštitnika obitelji i kuća, da nas očuva od lopova i oslobodi toga stresnog događaja. I vas molimo da nas pratite svojim molitvama.

Vođene Duhom Božjim želimo ovoj djeci i ovom narodu biti znak Božje brige i ljubavi koju on po nama ovom narodu dariva. Hvala vam na svoj podršci! Zajedničkim snagama možemo puno više. Budimo i dalje svi svjedoci ljubavi Božje tamo gdje jesmo.

Zahvalne i od srca vas pozdravljaju vaše sestre i djeca iz Haitija – s. Liberija Filipović, s. Ana Uložnik i s. Mirjam Filipović

koja je bila ekumenska kapela u vrijeme dok je ovdje bila američka vojna baza. Poslije toga ju Luteranska Crkva nije trebala, a mi smo ju konačno nakon nekoliko godina napora ipak uspjeli kupiti. Kad bi mladi iznijeli svoja iskustva, izronilo bi puno toga, ali ja sam doživjela najjače iskustvo, nazvala bih ga pozitivnim šokom. Naime, kad smo ušli u jednu dvoranu gdje je svećenik, ondje u službi, upravo održavao vjeronauk, vidjela sam skupinu katoličke djece, njih dvadeset i jedno. Da, 21 dijete u istoj grupi, otprilike iste dobi, spremaju se za prvu pričest. Takav prizor nisam vidjela 14 godina, otkako sam misionarka na Islandu. To više nije uopće izgledalo kao dijaspora.

A onda smo trebali dalje, pa smo posjetili *Vikinški svijet*, atrakciju za koju ja nisam ni znala, ali je svećenik Adam znao, pa je htio da i to naša djeca vide.

Na samu Cvjetnicu bili smo na misi u karmelu. Poslije mise jeli smo u blagovaonici i potom razgovarali s karmeličankama u govornici. Njihova radost i jednostavnost tako je djelovala da su i naši mladi bili jednostavni i neusiljeni. A onda su nas sve zadivili: već prije im je Adam protumačio da sestre bosonoge karmeličanke ne izlaze iz samostana, pa je prema tomu pravilo da tko koristi dvoranu, ostavi ju urednu iza sebe. Odjednom su počeli sve prikupljati, čistiti, prati, spremati, bez panike i predbacivanja tko će što napraviti.

Toplina Isusova Srca topi led nepovjerenja

Evo i jedno novije iskustvo. Treće uskrсне nedjelje poslala sam na popod-

nevnu misu u Húsavík. Tamo je, kao i u svim mjestima izvan župnog sjedišta, misa jednom mjesečno. Budući da opet pokušavam oživjeti kontakte s obiteljima djece koja imaju rođendan, tako da mi nitko ne izostane, uzela sam i čestitku djevojčici koja će imati 12. rođendan tek 29. travnja. Pitam za nju, u jednoj drugoj obitelji, jer već dugo nisam vidjela nikoga iz njezine obitelji na misi. Otac iz te obitelji odjednom kaže: "Bili ste tamo i otvorili su vam vrata?!" A onda mi kažu: "Oni su se selili, nisu više na broju 6 nego na broju 5. Zahvaljujući dvjema djevojčicama koje su se upravo igrale pred zgradom kad sam došla, našem ih na broju 7. Mama i dvije djevojčice: 12 i šest godina. Tata je otišao u Reykjavík tražiti posao, jer je ostao bez posla u Húsavíku. Čudan i hladan pogled kad sam pokušala na islandskom protumačiti što želim i zašto dolazim tako rano, a onda starija djevojčica treba to sve reći mami. A onda ja s ono malo svojeg tepanja na poljskome pozdravim na poljskome. Mama se pomalo ledeno nasmiješ i pozove me unutra. Mlađa djevojčica kaže: "E, a ja sam imala rođendan

u ožujku." Srećom sam imala još jednu čokoladicu kod sebe i dvije krunice, kombinirano perle i špaga, što je kapelan Adam radio i svima nam podijelio da imamo za pastoralne potrebe. Ponudili su me

MAROKO

– s. Renata Relja

Rad s afričkim emigrantima

Maroko je udaljen samo nekoliko kilometara od Europe. Zbog toga je to zemlja kroz koju često prolaze mnogi Afrikanci, bilo iz središnje, istočne ili zapadne Afrike, koji bježe u Europu. Svi oni napuštaju svoj rodni kraj zbog rata koji razara njihovu zemlju, zbog gubitka posla i zbog teške ekonomske situacije.

Napuštajući svoj rodni kraj, žive u nadi da će jednog dana doći u Europu te se zaposliti i tako pomoći ostalim članovima svoje obitelji. Nažalost, mnogi od njih nikada ne uspiju doći u Europu, jer umru tijekom puta od iscrpljenosti ili teških povrjeda, ili se utope u moru. Neki od njih, većinom mladići od 20-ak godina ili maloljetnici, žive u šumi blizu Nadora, koji je udaljen samo nekoliko kilometara od Španjolske. Ti mladići, a neki put i hrabrije djevojke, pokušavaju prijeći visoke barijere napravljene radi zabrane i sprječavanja ulaska u Europu. To je sedam metara visoka žica, s koje često padnu, jer ih policajci udaraju, a posljedice su ozljeđivanje i vrlo teško zdravstveno stanje.

Stručna pomoć

Moje područje djelovanja je prijam i savjetovanje migranata koji nas posjećuju prvi put, u sklopu Caritasu naše biskupije sa sjedištem u Rabatu. Zajedno djelujemo kao tim koji čini sedam članova različitih nacionalnosti. Osim jedne odgovorne osobe i njezine tajnice, svi drugi smo dragovoljci. Poslije prvog razgovora s migrantima, ovisno o njihovim poteškoćama i problemima u kojima se nalaze, upućujemo ih našim stručnim kolegama u Caritasu: psihologu, socijalnom radniku, farmaceutu ili učitelju zbog upisa djeteta u školu. Također, ako je potrebno, migranti se šalju u Dom zdravlja, gdje se mogu besplat-

no liječiti, a zatim s receptom dobiti besplatne lijekove kod nas u Caritasu.

U 10 godina otkako je taj centar otvoren, kroz njega je prošlo oko **18 000 selilaca**. Prošle godine primili smo ih oko 3000, od toga **85 % muških i 15 % ženskih osoba**. Najbrojniji su bili emigranti iz Kameruna, Obale Bjelokosti, Gvineje i Malija. Ostali su iz sljedećih država: Benin, Burkina Faso, Srednjoafrička Republika, Republika Kongo, Demokratska Republika Kongo, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja Bisau, Liberija, Madagaskar, Mauritanija, Nigerija, Uganda, Senegal, Somalija, Sudan, Čad, Togo i Zimbabve.

Slušanje životnih priča

Kako sam spomenula, moja služba je prijam selilaca koji u Caritas dolaze prvi put, s namjerom da traže neku pomoć. Taj prijam se sastoji od aktivnog slušanja prije svega njihove životne priče. Mogu reći da je to za svakoga prigoda da se predstavi, da kaže razlog zbog kojeg je napustio svoju zemlju te konačno da potraži konkretnu pomoć u svojoj nevolji. Sve se osobe primaju pojedinačno na prvi razgovor. Oni ne znaju da sam redovnica (ovdje u Maroku ne nosimo redovničku odjeću). Oni samo znaju moje ime i da djelujem pri Caritasu. S njima ne razgovaramo o Bogu (mnogi nisu kršćani), osim ako oni sami ne započnu govoriti o toj temi. Obično je to vrlo kratak razgovor ili misao o Bogu, jer razgovaramo o drugim konkretnim potrebama. Rekla bih da je njihova prva potreba ljubav

da malo sjednem s njima i popričale smo. Šestogodišnja djevojčica je htjela razumjeti *Krunicu*, mama pokušala objasniti, pa se odmah na početku smela i rekla da ona to više ne zna. Reče da starija sama čita *Novi zavjet*, koji je dobila u školi i da ide na luteranski vjeronauk. Za sebe reče: "Ja ne idem u crkvu, a mi nismo vjenčani bračni par." Pokušala sam toplinom Kristova spasiteljskog Srca: "Ali imate svoje dvije djevojčice, brinete se jedno za drugo i za njih i Bog vas voli..." Izgledalo je da mi vjeruje, jer je postala toplija, normalno nasmiješena i željna razgovora. Dragi prijatelji, i ovdje zajedničkim duhovnim silama djelujemo da bi se led otopio, da bi spasenje stiglo u svaki život, u svaku dušu. Hvala vam za to i nastavimo moliti jedni za druge. dobrote, sijače Božjeg blagoslova.

i poštovanje. Od njih puno toga učim i zahvaljujem Bogu da me po njima evangelizira. Za mene osobno to je susret sa samim Isusom koji trpi u svakom od njih. Zato mi sve drugo nije toliko važno koliko sam susret sa svakim pojedincem. Nastojim im pružiti toplu riječ, a time i povjerenje te poštovanje. Često govore sa suzama, jer su njihove životne priče dosta teške. Poslije toga prvog razgovora upućujemo ih stručnim osobama za konkretnu pomoć. Nažalost, većinu od njih nemam prigodu više susresti. Pitam se što su postali ti ljudi, jesu li još živi. Ili su otišli u Europu. Osjećam mir, jer sam sigurna da Bog čudesno djeluje u srcima ljudi.

Trudnica pod "vedrim nebom"

O Gospodine, ti znaš sve njihove potrebe. Pomozi im da osim hrane, odjeće, deke, sobe, lijeka... nađu osobe koje će ih prihvatiti i voljeti takve kakvi jesu!

Žene ili djevojke koje primamo često iznose svoju životnu priču o silovanju za vrijeme dugih putovanja od njihove zemlje do Maroka, a ta putovanja često traju nekoliko dana. Kao posljedica toga mnoge su zaražene HIV-om, a neke su trudne. Pred kraj prošle godine primila sam jednu ženu

rodom iz Senegala s blizancima. Bila sam veoma iznenađena, ali i Bogu zahvalna što mi je poslao tu mladu ženu. Rekla mi je da je ostala bez majke kad je imala samo 10 godina. Otac je ubrzo oženio više žena, jer je poligamija u njihovom plemenu tradicija. Nije joj nikad bilo lako, a pogotovu onda kada se na očevu riječ morala prisilno udati za čovjeka iz druge zemlje, kojega dotad nikad nije vidjela. Ipak, nije imala puno izbora. Morala je napustiti Senegal i preseliti se u Gvineju. Živjeli su tako godinu dana, sve dok nisu morali pobjeći zbog sukoba različitih plemena. Tada su završili u Maroku. Nakon nekog vremena ta žena je zatrudnjela i na ultrazvuku su joj rekli da nosi blizance. U drugom mjesecu njezine trudnoće muž joj je navodno otišao raditi u jedan drugi grad i otad joj se više nije javio. Što se događalo u njezinu srcu sve to vrijeme, poznato je samo dragom Bogu. Zbog neimaštine je prije poroda provela nekoliko dana pod "vedrim nebom", dok se konačno jedna žena nije smilovala i primila tu nesretnu trudnicu u svoju kuću. U studenome je rodila

dvije prekrasne djevojčice. Situacija u kojoj se nalazi više je nego tragična. Ne zna gdje bi živjela, jer nema novca da plati stan, niti da kupi odjeću za djevojčice. Uputila sam ju k socijalnoj radnici u Caritasu, da nađe neko rješenje za nju.

VLČ. KARLO PRPIĆ
MISIONAR U KAMERUNU

Misionarski rad za mene je veliki Božji dar i milost

Vlč. Karlo Prpić, jedini misionar iz Požeške biskupije, koji već 26 godina sije sjeme kršćanstva u afričkoj državi Kamerunu, nijednog trenutka nije požalio što je odlučio svoj svećenički poziv živjeti među stanovnicima jedne od najsiriromašnijih zemalja svijeta.

Nakon svećeničkog ređenja u zagrebačkoj katedrali vlč. Prpić odlazi kao kapelan u Petrinju. Upravitelj Župe Gornji Lipovac postaje nakon godinu dana kapelanske službe. Već tada u njemu se javlja određen nemir i dublje traženje smisla svećeničkoga poziva. Bio je to i razlog zbog kojega je nakon četiri godine župnikovanja otišao u benediktinski samostan u Italiju, propitujući se nije li možda za njega redovništvo ostvarenje smisla života. Međutim, shvatio je da ipak nije, iako mu je godina samostanskog života bila, kako je rekao, dobra duhovna vježba. Nakon povratka u Zagrebačku nadbiskupiju, jednu je godinu bio kapelan Samostalne kapelanije Dragalić te četiri godine kapelan u župi Davor. Iako je u toj župi doživio prekrasno svećeničko iskustvo, upravo je ondje donio konačnu odluku – postati misionar!

Nadnaravni poziv...

“Mnoge su se stvari poklopile kad sam u osamdesetim godinama razmišljao o mogućim misijama. U jednom trenutku, dobro se sjećam, čitao sam jedan članak u *Radosnoj vijesti*, u kojem su biskupi iz Kameruna tražili misionare iz europskih zemalja koji bi se željeli baviti odgojem njihove mladeži. Osjetio sam da bi to mogao biti više nadnaravan nego običan poziv. Tražio sam od nadbiskupa Franje Kuharića da mi dopusti odlazak u misije na nekoliko godina, jer sam po tom članku shvatio da bi to moglo biti ono što me zanimalo u svećeničkom radu. Kardi-

nal mi je dopustio da se nakon desetak godina svećeničke službe u Hrvatskoj okušam u misijama” – prisjeća se vlč. Prpić. Iz župe Davor ujesen 1989. godine otišao je na kraću pripremu za misionarski rad u Francusku, gdje je učio i francuski jezik, jer je to, uz engleski, službeni jezik u Kamerunu. Sljedeće godine odlazi u Kamerun.

“Čim sam došao u Biskupiju N’gaoundere, biskup me je imenovao duhovnikom u srednjoj katoličkoj školi i tu službu sam vršio prvih sedam godina. Nakon nekog vremena uz tu službu mi je povjerena i služba upravitelja dječakškog sjemeništa u mjestu koje je

udaljeno nekoliko kilometara od srednje škole, a koju su polazili i sjemeništarci. Naime, isti misionari su nakon II. svjetskog rata osnovali i školu i sjemenište. S dolaskom novoga, domaćeg biskupa 2001. godine, premještan sam na službu katedralnog župnika, gdje sam proveo dvije godine, a nakon toga postao sam župnik u susjednom mjestu. Ondje sam župnikovao do 2013. godine te istovremeno bio i ravnatelj škole u kojoj sam prije bio duhovnik. Prije dvije godine vraćam se na svoju prvu dužnost te ponovno postajem rektor sjemeništa, a usto sam bio i duhovni pomoćnik u vojnoj ka-

pelaniji” – kaže misionar Prpić, koji je ove zime neko vrijeme boravio u Požezi, da bi se s prvim danima proljeća opet vratio u svoj Kamerun, koji nam je ukratko predstavio.

Uči se uz fenjer

“Kamerun se nalazi u središnjem dijelu Afrike. Ima 22 milijuna stanovnika, ali je deset puta veći od Hrvatske. U državi gdje vladaju vjerske slobode živi oko šest milijuna katolika. Katolička Crkva ondje je svoje djelovanje započela prije 100 godina dolaskom njemačkih misionara. Najveći današnji problem u zemlji je nezaposlenost. Više od 60 % mladih je nezaposleno. Biskupija u kojoj djelujem nalazi se u središnjem dijelu zemlje; površinom je veća od Hrvatske; ima 600 000 stanovnika, među kojima 50 000 katolika, a većinski dio su muslimani. Ima i protestanata te pripadnika tradicionalne afričke animističke religije. U 16 katoličkih škola u biskupiji školuje se oko 5000 učenika; svaki razred broji od 45 do 50 đaka, za razliku od državnih škola, gdje je od 80 do 120 učenika u jednom razredu. U nekim školama ne mogu svi imati stolicu, pa sjede na ciglama. Struje nema u 18 od 22-ije velike župe, od kojih svaka broji petnaestak sela. Naši učenici do mature uče uz fenjer i nemaju ništa od čuda modernoga života.”

Kao zadnji misionar u svojoj biskupiji, najveći dio svojega misionarskog rada proveo je u vrlo zahtjevnu odgoju mladeži. “To je jedan od prevažnih oblika naviještanja evanđelja. Ne radi se toliko o tome da propovijedamo od jutra do sutra, nego da svojim radom pokažemo, kako bismo slikovito rekli, da nam nije stalo do vune i mlijeka, nego do ovaca u pravom smislu riječi. U srednjoj školi gdje sam radio otprilike je 1500 đaka, od kojih su polovica muslimani. Iako u gradu postoje i privatne muslimanske škole, roditelji upisuju djecu, posebno žensku, u našu školu, jer je ona kvalitetnija. Roditelji muslimani smatraju da će njihova ženska djeca biti bolje pripremljena za život u našoj školi, što je nama veliko priznanje. Svima je zajednički etičko-moralni odgoj, koji je utemeljen na evanđeoskim vrijednostima. Imamo i novi predmet, EVA, odnosno odgoj za život i ljubav, koji je uveden po nalogu Kamerunske biskupske konferencije. Na taj način Katolička Crkva pokušava ostati vjerna svojem poslanju” – ističe Karlo Prpić.

Božje čudo

“Katolička je Crkva u Kamerunu relativno mlada, budući da je prisutna tek stotinjak godina, i zbog toga je misionarski rad u njoj još uvijek nedovršena zadaća. Sjećam se posjeta Ivana Pavla II., koji je rekao da je Afrika kontinent nade. Oduševljen sam kad vidim s kojim uvjerenjem se pristupa Crkvi i živi katolička vjera. Posebna je radost vidjeti mlade obitelji i njihovu djecu koja slijede i vjereno žive svoje opredjeljenje u jednoj zemlji gdje prije stotinu godina nije bilo nijednoga katolika. Divno je sresti mlade obitelji koje su u potpunosti spremne napustiti tradicionalnu religiju, koja se ni na koji način ne može uklopiti u katolički sklop i kršćansku misao. To je za mene pravo Božje čudo i znak nade za budućnost.

Naime, upravo je animistička tradicija jedan od najvećih problema ne samo misionara, nego i domaćih svećenika. Ta tradicija drži do duhova predaka, čime su zarobljeni i mnogi kršćani, jer im je teško napustiti stoljetno uvjerenje da njihovi predci žive u nekome drugom svijetu, da žive uz njih i da se njima moraju obraćati za svaki ozbiljniji problem u životu. Da je to ozbiljan problem, posvjedočit ću jednim primjerom svojega nekadašnjeg kuhara. On je kršten i svaki dan prisutan na misi i pričesti, ali mi za ručak nije htio pripremiti kunića. Nisam znao zbog kojega razloga, dok mi netko nije rekao da je ta životinja totem njegova plemena. Ubiti jednu takvu životinju za njega znači ubiti jednu dušu i na sebe navući prokletstvo predaka” – objašnjava misionar.

Muslimanski terorizam

Posljednje vrijeme Kamerun se sve više suočava s velikim problemom muslimanskih terorističkih organizacija u susjednim zemljama. “Naš dio kontinenta u središnjem dijelu Afrike trpi od velikih zala i nevolja. Kamerun je

oduvijek bio miroljubiva zemlja, a sad smo stiješnjeni kao u sendviču, s jedne strane od nigerijskog Boko Harama, a s druge strane od srednjoafričke muslimanske pobunjeničke organizacije Seleka. Ni kriv ni dužan kamerunski narod uz granice tih susjednih zemalja teško trpi, a s njime i Katolička Crkva, jer su tim napadima posebno izloženi kršćani. To su najteža iskušenja za Crkvu na tim prostorima od početka evangelizacije. Boko Haram napada već mjesecima, a nedavno su sraznili nekoliko sela s kamerunske strane, ubivši više stotina nevinih muškaraca, žena i djece, te porušili crkve i kapele” – pripovijeda misionar Prpić te nastavlja da je njegov rad u Kamerunu velika Božja milost i dar te da ni za jednim trenutkom provedenim u toj zemlji ne žali. Iako je u toj zemlji stranac, Europljanin i bijelac, nikad nije osjetio žalac netrpeljivosti. “Oduševljava me njihova spontanost, njihova privrženost Crkvi i svećenicima i njihova spremnost da dragovoljno posvete svoje vrijeme pastoralnomu radu u župi, i to ne samo obični vjernici, nego i intelektualci. To je silno ohrabrujući trenutak za svećenike i crkvenu hijerarhiju” – poručuje vlč. Karlo Prpić.

Razgovarala Ljiljana Marić

mons. Josip Mrzljak,
varaždinski biskup

“Da Marijin zagovor pomogne kršćanima u sekulariziranim kulturama da budu spremni naviještati Krista”

Jedna župa u Varaždinskoj biskupiji (Novigrad Podravski) ima jedinstvenog titulara, zaštitnika župe – “rastanak apostola”. Slavi se 15. srpnja, dakle uvijek nakon svetkovine Duhova. Apostoli su se nakon Isusova uzašašća na nebo i slanja Duha Svetoga spremali za misije. Sigurno nas sve zanima, a posebno misionare, kako su se pripremali. Jesu li učili strane jezike, da ih ljudi mogu razumjeti kao na Duhove u Jeruzalemu?!

Sigurno su ponavljali “gradivo” iz Isusove škole tijekom tri godine i pitali se: “Kako to prenositi drugima i o tome svjedočiti? Kako ispuniti Isusovu zapovijed: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svemu stvorenju’ (Mk 15,16)?” Možda nam je najbolje potražiti odgovor u no-

vozavjetnoj knjizi *Djela apostolska*. Nakon što ih je Isus na vidljiv način ostavio na zemlji, apostoli “se vratit će u Jeruzalem s brda zvanog Maslinsko koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotnji hod. I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu, gdje su boravili: Petar i Ivan, Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljevi – svi oni bijahu jednostavno postojani u molitvi u zajedništvu sa ženama, i Marijom, Majkom Isusovom i braćom njegovom” (Dj 1, 12–14). Bijahu postojani u molitvi s Isusovom Majkom.

Njezina prisutnost i njezina molitva bila im je ohrabrenje da mogu izvršiti želju njezina Sina. Možemo li zamisliti da su k njoj rado svraćali

i zajedno s njom molili kad god su boravili u Jeruzalemu? Osjećalo se, već u početku Crkve, to obiteljsko ozračje. U tome tražimo odgovor i na pitanje kako naviještati Krista u sekulariziranim kulturama. Kako naviještati Krista u kulturi koja ne njeuguje obiteljske vrijednosti?

Upravo pokazujući vrijednost obiteljskog života, a na poseban način majčinstva! Marija je uvijek bila inspiracija mnogim umjetnicima, kiparima, slikarima, glazbenicima, a koje je nadahnjivao njezin majčinski lik. Riječ *majčinstvo* danas se izbjegava. No, mi kršćani majčinstvo moramo naglašavati kao jednu od najvećih vrijednosti i svetinja. Stoga u molitvi zazivamo Mariju Majku Crkve.

Džihadisti ubili etiopske kršćane. Kardinal Sandri: mučenici koji su posvjedočili vjeru

Bili su selioci koji su pokušavali stići do Europe – riječ je o 29 etiopskih kršćana, koje su u Libiji brutalno smaknuli džihadisti Dae-sha (odnosno, samozvane Islamske države). Dva smaknuća – jednu su skupinu zarobljenika obezglavili, a drugu su smaknuli hicem u potiljak – zabilježena su na novoj propagandnoj snimci koju su objavili militanti. To su mučenici koji su bez straha posvjedočili svoju vjeru, sve do smrti – ustvrdio je kardinal Leonardo Sandri, pročelnik Zbora za istočne crkve. Želim odati počast tim mučenicima, predočiti sve naše siromaštvo, našu bijedu

pred tom kršćanskom braćom koji mogu bez straha svjedočiti za Kristovo ime sve do smrti, bez obzira na okrutnost tih osoba iskvarenoga srca, koje nije poslušno Bogu – rekao je kardinal Sandri u razgovoru za Radio Vatikan, izražavajući divljenje za te „sinove Etiopije“ koji su posvjedočili privrženost Kristu prolijevanjem svoje krvi.

Kardinal je također pozvao međunarodnu zajednicu da zaustavi okrutnosti i progon kršćana; koji je zapravo progon samoga čovjeka, njegova dostojanstva i budućnosti.

„Strahota ovih smaknuća u Libiji nadovezuje se na patnje brojnih

kršćana koje se zbog njihove vjere diskriminira i muči u raznim sjevernoafričkim i bliskoistočnim zemljama“ – rekao je o. Mussie Zerai, voditelj Agencije Habesha, nevladine udruge koja se bavi prihvatom afričkih selioca. U snimci smaknuća jedan od džihadista kaže: „Oni koji se obrate na islam sigurni su. Za one koji to odbiju nemamo ništa drugo osim mača“. Drugi pak, zaklinjući se Bogom, prijeti: „Nećete biti sigurni ni u vlastitim snovima dok ne prihvatite islam“. Za kršćane nema spasa ako se ne obrate ili ne plate teški porez – ističe se u propagandnom uratku. (RV)

Premينو pakistanski dječak koji je pretučen i zapaljen zato što je kršćanin

Četnaestogodišnji pakistanski dječak Nouman Masih, kojega su dva mlada muslimana pretukli i zapalili, zato što je kršćanin, umro je 15. travnja zbog opekline koje je zadobio prilikom napada. Kako je izvijestila agencija *Fides*, dva su mlada muslimana idući prema džamiji zaustavila dječaka i pitali ga je

li musliman ili kršćanin. Odgovorivši da je kršćanin, muslimani su ga pretukli, polili benzinom i zapalili. Nauman je pak prije smrti rekao da oprašta svojim napadačima.

Premda su liječnici izjavili da će dječak preživjeti, jer mu nisu bili ozlijeđeni vitalni organi, ipak je podlegao ranama jer bolnica nije

bila opremljena za liječenje opekline – rekao je Sardar Mushtaq Gill, kršćanski odvjetnik u Pakistanu, dodajući da je cilj takvog nasilja zastrašiti kršćane u Pakistanu. (RV)

Sve je više katolika u svijetu

Urazdoblju od 2005. do 2013. godine, primijećen je porast katolika, čiji je broj s milijardu i stotinu petnaest milijuna porastao na milijardu i dvjesta pedeset četiri milijuna, što je više od 12%, odnosno 139 milijuna vjernika više. Budući

da je u istom razdoblju i broj stanovnika u svijetu porastao s gotovo šest i pol milijardâ na više od sedam milijardâ, učestalost se katolika u svijetu povećala sa 17,3 na 17,7 posto. Podaci su to navedeni u Papinskom godišnjaku za 2015. godinu, objavljenom 16. travnja.

Ti su podatci, međutim, sažetak vrlo različitih stanja na raznim kontinentima. U Europi se

primjećuje očita nepromijenjenost, koja je posljedica uglavnom dobro poznatoga demografskog stanja na Starom kontinentu, čije je stanovništvo u ovom trenutku stabilno, ali je za sljedeća desetljeća predviđeno primjetno smanjenje. Krštenih vjernika 2013. bilo je 287 milijuna, nešto više nego 2012., odnosno 6,5 milijuna više u odnosu na 2005. godinu. Dinamičnija je Afrika, gdje se broj katolika povećao za 34%; 2005. go-

dine bilo ih je 153 milijuna, a 2013. njihov se broj popeo do 206 milijuna, odnosno sa 17,1% 2005., osam godina poslije činili su gotovo 19% ukupnoga afričkog stanovništva.

Prema objavljenim podacima, između Europe i Afrike nalaze se Amerika i Azija, gdje je zabilježen znatan porast krštenika (10,5% više u Americi i 17,4% u Aziji), što se lako može protumačiti demografskim razvojem zabilježenim u istom razdoblju. (RV)

KOPRIVNICA

Zalaganja misijske zajednice

nedjelju prodajnu akciju pod geslom „Omogućimo život Burundiju“. Ponudili smo domaće kolače, rad ruku naših vrijednih župljanki, i originalne pisanice, izrađene i oslikane raznim tehnikama, također rad marljivih i kreativnih župljanki. I ove smo se godine prisjetili svjedoka vjere te zapalili za njih svijeću kraj oltara, poslušali nadahnute riječi našeg župnika vezane uz mučeničku smrt mnogih dragih misionara i volontera te molili za njih. Zahvaljujemo dragom Bogu što nam omogućuje biti potpora, poput Šimuna Cirenca, jer to su i naši misionari, kojima je često pretežak križ što ga strpljivo i solidarno nose s nedužnim, gladnim, bolesnim i od dijela svijeta zaboravljenim narodom. Zato i naša zajednica želi biti kamenčić u mozaiku solidarnosti sa svim misijskim zajednicama, s istim ciljem, a to je prije i iznad svega žarka molitva dragomu Bogu da podari potrebnu snagu navjesticima radosne vijesti i također im providi materijalnu pomoć, da mogu bar malo ublažiti boli i bijedu povjerenih im duša.

Svim dragim misionarima i misi-onarkama, kao i čitateljima *Radosne vijesti*, želimo da uskrslu Isus bude primjer žrtve i ljubavi prema bližnjima.

**Misijska zajednica
sv. Leopolda Bogdana Mandića iz
Koprivnice**

Potaknuti i ohrabreni primjerom svjedočenja misijskih zajednica brojnih župa Hrvatske i Bosne i Hercegovine, želimo se i mi predstaviti čitateljima *Radosne vijesti* i svim prijateljima misija.

Djelujemo kao Misijska zajednica u Župi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Koprivnici. Početkom adventa prošle godine skromno smo obilježili prvu godišnjicu od osnutka zajednice, koja broji dvadesetak članova. Okupljamo se dva puta mjesečno na molitveni susret, koji predvode mladi i djeca. Sadržaj svakog susreta osmišljavamo u dogovoru s našim župnikom vlč. Dominikom Vukalovićem, koji je ujedno i biskupijski ravnatelj Papinskih misijskih djela u Varaždinskoj biskupiji. Zahvaljujući njegovoj podršci i koordinaciji, kao i ustrajnu,

redovitu sudjelovanju u zajedničkoj molitvi za naše drage misionare, naša zajednica sve više razvija misijsku svijest, koju nastoji prenijeti na sve ljude dobre volje, koji se rado i velikodušno uključuju u svaki naš projekt. Naime, prošle smo godine uspjeli organizirati tri prodajne izložbe različitih sadržaja, bogatih rukotvorinama, i to u korizmi, prigodom akcije MIVA, i na Misijsku nedjelju. Prikupljena sredstva namijenili smo za gladnu djecu Afrike. Krajem prošle godine uspostavili smo kontakt s našom misionarkom sestrom Agnezijom Bilić, koja djeluje u Burundiju, i s njom se često dopisujemo.

Odlučili smo ubuduće na njezino ime slati sredstva prikupljena od naših akcija za njoj najbolje znane konkretne potrebe u Burundiju. U tom nastojanju organizirali smo na Gluhu

PRELOG

Misijska zajednica svete Male Terezije

U Župi sv. Jakova već je duže vrijeme izuzetno aktivna pastoralna skupina Misijska zajednica sv. Male Terezije. Pete korizmene nedjelje, 22. ožujka, članice zajednice organizirale su humanitarno-prodajnu izložbu rukotvorina koje izrađuju na svojim susretima. Župljani su se odazvali u veliku broju i pokazali da ne okreću glavu od patnje i potreba znanih i neznanih. Kršćanska ljubav ne poznaje granice. Stoga članice Misijske zajednice zahvaljuju svima na dobrovoljnu prilogu. Prikupljena sredstva prosljeđena su u Nacional-

nu upravu Papinskih misijskih djela u Zagrebu. Na taj će se način mnogima spasiti život, vratiti zdravlje, omogućiti dnevni obrok, pitku vodu... Sve to na veću slavu Božju! U Evanđelju smo te korizmene nedjelje slušali: „Ako pšenično zrno pavši na zemlju ne umre, ostaje samo, ako li umre, donosi obilat rod.“ Iz Misijske zajednice poručuju da je cilj korizmene vremena pomiriti se s Bogom, slijediti Krista, otvoriti se ljudima te im uistinu biti bližnji u darivanju duhovnih i materijalnih dobara.

Anica Horvat

VELIKA GORICA

Pomoć misijama na djelu

Vjeroučenici osnovci u Župi navještenja Blažene Djevice Marije u Velikoj Gorici svjesni su misijskog poslanja Crkve, koje se treba temeljiti na konkretnoj pomoći. Uz blagoslov i podršku župnika Norberta Ivana Kopriveca, pod budnim okom voditeljice Misijske zajednice s. Matije Popović, iz Družbe sestara Kraljice Svijeta, uz pomoć starijih članica Misijske zajednice, vrijednim ručicama izrađuju prigodne predmete. Nude ih župljanima na "misijskom stolu", koji organiziraju prigodno nekoli-

ko puta godišnje, da bi dali svoj doprinos širenju radosne vijesti po cijelom svijetu. Tako su se ove Cvjetnice na misijskom stolu našle vesele, šarene, različitim tehnikama izrađene pisaničice, zečiči, pilići i drugi prigodni predmeti, koje su izradili najmanji, i kolači, koje su pripremile mame i bake.

Nakon euharistijskih slavlja kupnjom ponudenoga cijela se župna zajednica uključila u misijsko djelovanje. Sve što je prikupljeno

od prodaje proslijeđeno je u Nacionalnu upravu Papinskih misijskih djela, a članovi Misijske zajednice radosno nastavljaju misijska zaganja.

Snežana Kirinić Grubić

RIJEKA

Radosni usprkos siromaštvu

Nastavnici i učenici Ekonomske škole Mije Mirkovića u Rijeci prigodno su obilježili Uskrs u petak 27. ožujka 2015. u školskoj knjižnici, zajedno s gostima iz Ureda za misije Riječke nadbiskupije. Nakon što je ravnateljica Laura Grubišić predstavila goste, uslijedila je molitva i pjesma, a nazočnima se obratio i povjerenik za misije vlč. Kristijan Zeba, koji je govorio o važnosti življenja po općeljudskim i kršćanskim vrijednostima, poput zahvalnosti za život, poniznosti, poštovanja, altruizma... Iako su te vrijednosti danas zanemarene, treba ustrajati na njima, otvoriti srce jedni drugima, kao što poučava papa Franjo, te biti misionar u svojem razredu, obitelji, mjestu, gradu... Posebno se obratio prisutnim učenicima s posebnim potrebama te istaknuo da njihova uključenost u redovnu nastavu i život škole pridonosi rastu u solidarnosti, međusobnu uvažavanju i poštivanju različitosti.

Njegova suradnica Andreja Škarabot Kunštek potom je predstavila crkvenu ustanovu Papinska misijska djela, koja pomaže djelovanje misionara u siromašnim i nerazvijenim zemljama Afrike, Azije, Latinske Amerike, Oceanije i misijskim područjima Europe.

Misionari osnivanjem novih kršćanskih zajednica i širenjem vjere

pomažu razvitku lokalne zajednice (osnivanje škole, odgoj i obrazovanje mladih i odraslih za različita zanatska zanimanja, vođenje zdravstvenih ustanova...). Istaknula je da misionari uvijek više naglašavaju potrebu duhovne podrške - molitvu, nego potrebu za novčanim sredstvima. Otac Marko Stipetić, misionar Srca Isusova, vicerektor Bogoslovnog sjemeništa Ivana Pavla II. u Rijeci vrlo slikovito i poučno predstavio je vlastito iskustvo misionarenja u Brazilu. Kao katolički svećenik studirao je i djelovao u različitim zemljama svijeta, od Sjedinjenih Država, Austrije, Brazila, Njemačke do Rusije. Brazil je prostrana zemlja, u kojoj je većini ljudi život težak zbog velikih razlika između siromašnih i bogatih, narkomafije, kriminala, velike korupcije... Ali usprkos svemu tomu, ljudi su radosni i uvijek s osmijehom na licu. Raduju se životu, pjevaju i plešu, iako nemaju ništa ili vrlo malo materijalnih sredstava za život.

Siromaštvo im je poticaj da nauče dijeliti s onima koji imaju još manje od njih. Katolički svećenici pokušavaju pomoći tim ljudima duhovno i materijalno.

Tanja Knežević Pecotić

TRAVNIK

Korizmena akcija

Ovogodišnja korizma u osnovnoj školi KŠC-a "Petar Barbarić" u Travniku protekla je u skladu s geslom "Kap ljubavi za kap sreće", u posebnoj duhovnoj povezanosti s časnim sestrama misionarkama u Africi. Tom korizmenom akcijom vjeroučitelji i vjeroučenici KŠC-a "Petar Barbarić" željeli su poručiti misionarkama i misionarima da nisu zaboravljeni i da podržavaju njihovo plemenito misionarsko djelovanje. I dok je dobrih ljudi i vje-

roučenika, naši misionari ne će biti zaboravljeni. Vjeroučenici i vjeroučenice od trećeg do devetog razreda osnovne škole na satu Vjeronauka izrađivali su misijske kasice. Potom su se odlučili u vrijeme korizme odričati čokolade, bombona, čipsa itd. te tu uštedevinu prikupljati u izrađene misijske kasice. Uz molitvu i trud te uz Božji blagoslov, nesebičnost i darežljivost prikupljen je iznos od 733 KM. Bože blagoslovi sve darovatelje, kao i one kojima će ti darovi stići!

Vjeroučitelj Ivica Bajo

DUBRAVE / ALADINIĆI

Maslinove grančice iz Hercegovine u Bosnu

Inicijativom Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela (PMD) Bosne i Hercegovine i dogovorom sa župnikom don Markom Šutalom, 23. ožujka 2015. u dubravskoj Župi Svih svetih u Aladinićima, kod Stoca, upriličeno je prikupljanje maslinovih grančica, koje su razdijeljene u pedesetak župa Vrhbosanske nadbiskupije.

Župnik Šutalo je i ove godine rado prihvatio ideju da se obrezivanje maslina organizira u tjednu pripreve za Cvjetnicu te se dostatna količina svježih maslinovih grančica dostavi župnicima Vrhbosanske nadbiskupije, koji su se s grančicama u ruci željeli prisjetiti slavna Kristova ulaska u grad Jeruzalem.

Pozvao je svoje vrijedne župljane Pavu i Nikicu, koji su vični obrezivanju toga plemenitog drveta, kao i skupinu mladih, zajedno s kapelanom Antom Čarapinom, koji su pomogli spakirati grančice i pripremiti ih za prijevoz. Uključili su se dijecezanski ravnatelji PMD-a Tomislav Ljuban, koji je kombijem dostavio grančice u Sarajevo za veći broj župa Vrhbosanske nadbiskupije, te Pavo Šekerija, koji je preuzeo maslinove grančice za župe travničkoga kraja.

Dragovoljni prilozi vjernika, koji su prikupljeni na Cvjetnicu za maslinove grančice već pomalo stižu u Misijsku središnjicu u Sarajevo, odakle će biti proslijeđeni misionarima i misionarkama.

I ovom prigodom zahvaljujemo svima onima kojima je maslinova grančica u ruci na Cvjetnicu bila povod i poziv da izmole molitvu *Zdravo Marijo* za misijska djela Crkve ili daruju novčić u korist misija i misionara. Iskrena zahvalnost ide i župnicima, njihovim pomoćnicima i vjernicima, koji već tradicionalno sudjeluju u ovoj akciji maslinovih grančica u korist misija i misionara. (PMD BiH)

DR KONGO
– Fra Stojan Zrno

Već je sam kraj mjeseca studenoga, a djeca su u Kabombweu tek započela školsku godinu. Drugdje uče već od prvog tjedna u mjesecu rujnu. Dakle, kasne gotovo tri mjeseca. Tako je to sa školama u unutrašnjosti, daleko od glavnih prometnica. Može svakako! Ne nađosmo starog Edwarda, starješinu zajednice. Kao najstariji član, on je "kriv" za svako zlo u široj obitelji. Budući da je najstariji, to će ga pratiti sve do smrti. To je pogansko selo, puno magije, praznovjerja i sekti. I u Edwardovoj široj obitelji nitko ne moli u našoj zajednici, osim njega, njegova sina i zeta. Svaki put kada dođem, nađe se barem netko tko ga optuži, bilo za bolest, bilo za smrtni slučaj. I ovaj put to je jedan mlađi čovjek. Obolio je. Liječnici su ga na tradicionalan način, tj. korijenjem i travama. Ali budući da se stanje nije popravljalo, bolesnik je otišao vraću, a on je "otkrio" da mu je bolest donio Edward.

Stari Edward za sve kriv

NKad je vidio da bi čovjek mogao umrijeti, da bi obranio sebe, Edward je uspio nagovoriti obitelj da bolesnika pošalju u bolnicu u grad Kaniamu. Liječnik ga je pregledao i ustanovio da se radi o upali slijepog crijeva. Operirao ga je i sve se dobro završilo. Život mu je spašen. Ali Edward je morao platiti bolnicu oko 300 eura. To je vrijednost od šest učiteljskih plaća. Sam Edward nije imao novca, pa su pritekla u pomoć njegova djeca, koja žive daleko, u veliku gradu Likasiju. Platili su pod uvjetom da se stvar preda na sud. Međutim, sad ponovno trebaju i tužitelji i tuženi poći k velikomu poglavici, da on presudi. A kako će on presuditi, to nitko ne može predvidjeti. Liječnik je na Edwardovoj strani. Spreman je dati mu svu dokumentaciju i potvrditi da se nije radilo ni o kakvim vradžbinama, nego o običnoj upali slijepog crijeva. Ali ta logika ne pali na tradicionalnim sudovima, jer vrač uvijek može "pobiti"

liječnikovo mišljenje. I zborovođa zajednice je "uprskao". Premda je crkveno vjenčan, u kuću je doveo i drugu ženu. Razgovarao sam s njim. Obećao mi je da će ju otpustiti, jer je i sam uvidio da je nered ušao u kuću.

Velik događaj – stigao cement

Prije više mjeseci naručio sam iz grada Lubumbashija cijeli vagon cementa – 800 vreća. Ali jer ovdje sve kasni, i taj je cement stigao tek danas. Radost je i za mene, a i za radnike koji su već više mjeseci na nepredviđenu odmoru. Ovdje u savani nema kruha i bez njega se može, ali bez cementa nikako! Međutim, pojavio se problem prijevoza. Kišno je doba i nijedan kamion sad ne prolazi ovuda. A od kolodvora do misije ima 1,5 km. Kako prevesti 800 vreća u misiju? Naši su ljudi dosjetljivi i za sve nađu rješenje. U Africi glava ne služi samo za razmišljanje ili da se na nju stavi

kapa ili rubac, nego se na njoj nosi sve. Posebno su u tomu spretne žene, koje svaki dan iz polja donose na glavi velike košare pune manioke i drugih plodova zemlje. Tako su i za cement dobro došle ljudske glave. Prvi dan cement su na glavama i na biciklima prenosili naši srednjoškolci i nekoliko ljudi iz sela. Drugi dan sve ostalo prenijeli su odrasli, ne samo naši kršćani, nego i svi ostali, jer ne pravimo samo crkvu, već i školske učionice u kojima uče sva djeca iz sela. Nekima je u našoj domovini daleko ići na svetu misu 1,5 km, a ovim ljudima nije daleko 1,5 km nositi na glavi 50 kg cementa. Sve ovisi o tomu gdje je čovjekovo srce. I dok se narod mučio s cementom, ja sam s vjeroučiteljem Williamom pošao u pohod selima koji smo već davno najavili. Ostavio sam im animatora Jean-Mariea, da ne bi bilo nereda i da svaka vreća stigne u naše skladište.

Učitelji – najbolji kršćani

Svaki put kad dođem u Kimandu, osjećam se veoma dobro. Uvijek ima nešto što me razveseli. Posebno sam zadovoljan radom učitelja, koji su glavna snaga ne samo naše katoličke škole, nego i kršćanske zajednice. Ravnatelj škole ujedno je i starješina zajednice, a jedan učitelj je i vjeroučitelj. On je jedan od najboljih vjeroučitelja u mojoj župi. I ovaj put priprema za krštenje desetak katekumena.

Ispovijedao sam oko dva sata, a nakon toga smo s najuglednijim kršćanima raspravljali o sudbini zajednice, o radovima koji nas očekuju, a posebno o velikoj proslavi za koju se sprema cijela župa. Naime, uskoro će biti posveta župne crkve i prva krizma od postanka župe. Da razgovor bude što plodonosniji i da se odvežu jezici, starješina zajednice donio je palmina vina. Jer nije dobro da se ljudima osuše jezici dok pričaju o tako važnim stvarima! Za vrijeme našeg razgovora u kolibi dva su se zbora "zagrijavala" vani, da nam poslije zapjevaju.

Kad izadnosmo van, bubnjevi se oglašiše svom snagom i poče pjevanje. Oba zbora pjevaju naizmjenice. Ali već nakon nekoliko pjesama udara kiša. Ljudi se razbježaše, svatko na svoju stranu.

Ujutro prije svete mise treba obići cijelo to veliko selo, jer su mnogi tražili blagoslov kuća. Ovdje nema redovitog blagoslova kuća poslije Božića, nego kad svećenik dođe u jedno selo, oni koji imaju kakvih poteškoća u životu, traže blagoslov. "Najmučniji" je bio jedan 95-godišnji starac. Nedavno mu umrla žena. Prvo je tražio da mu blagoslovim kuću, jer prema njegovu uvjerenju, žena će dolaziti i napastovati ga tako što će tražiti da i on pođe za njom, tj. da umre. Zato ju treba otjerati što dalje blagoslovom, da se ne mogne ni primaknuti kući. Zatim je trebalo i njega "očistiti", moleći nad njim, jer je on kao udovac u takvu stanju kao da je gubav. A onda je tražio da ga i u crkvi dobro poškropim blagoslovljenom vodom. Išao sam pješice i izvan sela do jedne kuće, gdje prema njihovu mišljenju "nečastivi" unosi nemir među djecu.

U nekim slučajevima moram im tumačiti smisao onoga što radimo, a u drugim slučajevima najbolje je, jednostavno, pozvati ih da se čvrsto pouzdaju u Isusa i obaviti sve što traže da bi se oslobodili svojih strahova. Nova crkva bila je prepuna

za vrijeme svete mise, jer su i školska djeca sva bila prisutna. Svi odrasli i oni veći učenici posjedali su na daske koje služe umjesto klupa, a mala djeca su "poravnala" po zemlji oko oltara.

Crkva – prenočište za koze

Stigosmo u još jednu veliku zajednicu, u Kishinde. I oni imaju dva zbora, kao i u Kimandi. Crkva im je pokrivena, ali još nismo postavili vrata, jer nismo imali cementa. Ali sada, kad smo dobili 800 vreća, odvest ću desetak vreća ne samo da zidar postavi vrata, nego i da ozida kameni oltar. Tuže se da mnoge seoske koze noće u crkvi. Nitko nema štale i sve su koze noću vani. One same sebi nađu najpogodnije mjesto za prenočište, negdje pod strehom ili u napuštenoj kolibi. A naša im je crkva sad idealno mjesto za spavanje. Ali ubuduće neće biti tako, jer ćemo uskoro moći zaključavati crkvu.

Pjevači su nas zabavljali do 22:30 sati, a onda smo razgovarali s trojicom muževa iz sela Kabululu. Tamo smo napravili jednu školsku zgradu s tri učionice, ali nam je nestalo cementa, pa nismo mogli napraviti na zidu betonske ploče. Kad te ploče obojimo zelenom ili crnom bojom, moći će se na njima lijepo pisati kredom. Ta trojica su čula da je stigao cement, pa bi sada htjeli poći u Kimpangu i na biciklu dovesti u Kabululu cement za ploče. Odmah sam telefonirao animatoru da im dadne po jednu vreću. Koliko li će muke vidjeti ti ljudi prevozeći taj cement 66 km po cesti punoj rupa i lokava! Ali ima i takvih koji su spremni žrtvovati se, znojiti se i trpjeti da se što napravi u selu, da selo krene naprijed.

Reče mi vjeroučitelj da ima pet parova koji žele sklopiti crkveni brak, a ima i katekumena. Međutim, dobro je da svi oni još utvrde znanje iz katekizma, pa ćemo sakramente obaviti prije Uskrsa, kad ponovno ovamo dođem.

Blaženi Junipero Serra, apostol Kalifornije

Bl. Junipero Serra rođen je 24. studenoga 1713. kao Miguel Jose Serra y Ferrer u Petri, na otoku Mallorci, u Španjolskoj. Miguel ulazi u franjevački samostan 14. rujna 1730. i dobiva ime Junipero. Bio je izvrstan student filozofije i teologije. Kasnije je i predavao te predmete u Palmi, da bi zatim 1749. godine kao misionar pošao u Meksiko. Najprije je djelovao u indijanskim misijama Sierre Gorde (središnji Meksiko), zatim kao rektor u Kolegiju sv. Fernanda. Čim je došao u Meksiko, u nogu ga je ubola neka otrovna životinja. Cijeli život je bio bolestan na tu nogu. Noseći taj hendikep, provodio je težak misijski život, prepun poteškoća i protivština. Valja napomenuti da je Junipero bio izvanredno nadaren za govorništvo, ali i čovjek velike askeze. Godine 1769. imenovan je poglavarom misijske skupine od 15 franjevaca koji su trebali otići u Gornju Kaliforniju radi osnivanja više misijskih postaja.

Misionari franjevci, vojnici i mornari okupili su se 16. srpnja 1769. godine pod Juniperovim vodstvom radi podizanja križa na zemljištu misije San Diego. Kasnije, godine 1770., Junipero odlazi prema sjeveru, gdje je osnovao Misiju sv. Karla Boromejskoga u Montereyu. Drugih sedam misija osnovano je na njegov poticaj. Tih osam misija, kao i drugih trinaest koje su naknado osnovane, bila su središta za evangelizaciju Indijanaca u Kaliforniji. Misijsko djelovanje provodilo se najviše katehizacijom, učenjem liturgijskih i duhovnih pjesama, te raznim karitativnim aktivnostima.

Od 1769. godine misionari su pod Juniperovim vodstvom i zajedno s njime u vjeri poučili i krstili više od 98 000 Indijanaca i 5000 bijelaca, sve do 1834., kad je meksička vlada sekularizirala misije. Franjevci su osnivanjem misija započeli sjedilački način života Indijanaca, koji su dotad bili nomadi. Zanimljivo je da Junipero nije ostao samo na vjerskom poučavanju, nego se također zauzimao za konkretne materijalne potrebe naroda. U životu se vodio načelom: „Ne poklanjati čovjeku ribu, nego ga naučiti kako loviti ribu.“ Zbog toga je u misijsko djelovanje bilo uključeno i obrađivanje zemlje, kako nam i nalaže Stvoritelj već na prvim stranicama *Svetog pisma*. Uz obrađivanje zemlje i uzgoj stoke razvijale su se i druge djelatnosti: gradnja kuća, stolarstvo, proizvodnja svijeća itd.

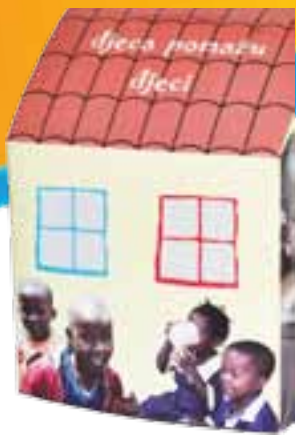
Poteškoće nisu nedostajale u tome misijskom djelovanju. Da bi nastavio svoje djelo, Junipero je bio 1773. prisiljen pred preprekama koje mu je postavljao Pedro Fages, vojni zapovjednik u Montereyu, otići u Meksiko k vicekralju Bucarelliju. Zahvaljujući njegovu razumijevanju, Junipero je nastavio svoje djelovanje. No i dalje je bilo, unatoč potrebama, suprotstavljanja osnivanju novih misija. Između 1775. i 1776. bile su velike nevolje za misijsko djelovanje. Naime, Indijanci su u noći s 4. na 5. studenoga 1775. razorili misiju u San Pedru. Ubijeni su jedan misionar i jedan laik, a mnogi su ozlijeđeni. Vicekralj Bucarelli pomogao je da se ta kriza nadide. Nakon toga su osnovane druge već spomenute misije. Junipero je mogao osnovati još više misija da neprestano nije bio sprječavan. Novi guverner Kalifornije, Phelipe de Neve, žestoko se borio protiv misija i misionara.

Povijesno gledano, danas je nemoguće govoriti o Kaliforniji bez priznanja velikoga misijskog djelovanja Junipera Serre. Njegovo zauzimanje za malog čovjeka urodilo je plodom i učinilo je taj dio našeg planeta boravištem našeg Spasitelja Isusa Krista. Njegova intelektualna snaga, odlučnost, ustrajnost te briga za ono Božje, posebne su vrline koje možemo od njega učiti.

Sveta Stolica je 20. travnja ove godine najavila da će taj vrsni misionar biti proglašen svetim 23. rujna ove godine u Washingtonu, u prigodi apostolskog putovanja pape Franje u SAD. Ta kanonizacija će se dogoditi na takozvani ekvipolentni način, tj. bez postupka vezana uz čuda. Naime, taj način se primjenjuje kada dugo vremena nakon što je tko proglašen blaženim još uvijek raste pobožnost Božjeg naroda prema tomu blaženiku.

U iščekivanju tog događaja za Kaliforniju, ali i za cijelu Crkvu, molimo da Juniperov zagovor prati svakoga misionara i misionarku naše Crkve!

Vlč. Odilon Singbo

darovatelji

ZA MISIJE I MISIONARE:

Nikolina Petrović, Vitez 10 KM * preč. N. N., Sarajevo 200 KM * Jela Antunović, Maglaj 200 KM * Drago Banović, Maglaj 25 KM * Župa Rođenja BDM, Brusnica

52 KM * Dražen Marijanović, Mostar 100 KM * v.lč. Žarko Vujica, Novi Travnik 200 EUR * Branko Crnjac, Ričica-Skopaljaska Gračanica 150 KM * Darovatelji preko v.lč. Marka Stipića, Srednja Slatina: korizmerno odricanje župe 150 EUR * umjesto cvijeca na grob pok. Ivke Stipić 120 EUR * Mara Jurić 100 EUR * Marinko Mandić 100 EUR * Ružica Lovričić 50 EUR * Danijela Muftić 50 EUR i Blanka Kurtović 30 EUR * Vinka Luburić, Medugorje 100 KM * N. N., Medugorje 100 KM * N. N., Medugorje 120 KM * Ljubica Jelić, Široki Brijeg 30 KM * Romana Satinović 100 kn * Božidar Škarec 100 kn + 100 kn * Ivana Josipović 100 kn + 100 kn * Berislav Bambir 30 kn * Dorjan Kušević 1.645 kn * Maro Kalauz 200 kn * Stipo Ilišinović 400 kn * Zdenka Sever 100 kn + 100 kn * Sunčica Čoklica 50 kn * Zdenka Podhrški-Relja 20 kn * Ivan Martić 760 kn * Marjan Mihaliček 50 kn * Danko Ivošević 100 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Ambroz Čivljak 400 kn * Toma Vuković 1.000 kn * Petar Pelić 200 kn * Sanela Kučar 100 kn * Stjepan Dragutin Poljak 500 kn * Jelena Grabant 200 kn * Ante Matković 50 kn * Danijel Krizmanić 375 kn * Tomislav Skroza 300 kn * Vinko Klarić 150 kn * Branimir Gabrić 50 kn * Blaško Kivić 200 kn * Gordana Jurković 550 kn * Dragica Čiča 500 kn * Jelena Marinčić 200 kn * Davor Čindrić 450 kn * Obitelj Majjić 800 kn * Pave Radonjić 300 kn * Misijska zajednica, Gospić 3.500 kn * Veronika Valičević 100 kn * Dogmogaj Galić 90 kn * Pero i Anka Borovac 100 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Tomislav Čubelić 100 kn * Miroslav Fadija 100 kn * Marinko Hudolin 200 kn * N. N. Vodopić 100 kn * Juraj Brajinović 200 kn * Midhad Huskić 50 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Mario Preden 900 kn * Armando Illich 200 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Dubravka Ikić 100 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Ljiljana Ivanišević 200 kn * Marija Brodar 200 kn * Jasmina Bernat 50 kn * Kata Zavacki 100 kn * Irena Maškarin 100 kn * Stana Prskalo 150 kn * Ivan i Bosiljka Čelant 300 kn * Anto Milišić 100 kn * Cvjeta Mijić 50 kn * Ana Orić 200 kn * Kazo Zelić 200 kn + 200 kn * Dragutin Ričijaš 150 kn * Šipek Goran 50 kn * Obitelj Batinić 80 kn * Julija Santini 20 kn * Krešimir Krešić 100 kn * Mirna Pošćić 100 kn + 100 kn * Natko Blagojević 100 kn * Hrvoje Cerovac 200 kn * Dragica Radoš 100 kn * Zubčić Zoja 50 kn + 50 kn + 50 kn * Anka Margaretić 200 kn * Dragutin i Ančica Božić 500 kn * Ružica Čaljkusić 1.000 kn * Bosmattom D.O.O. 2.000 kn * Ivana Elez 25 kn * Marko Klarić 50 kn * Smiljana Aužina 200 kn * Nikola Topić 200 kn * Anđelka Dubić 50 kn * Željka Bobanović 200 kn * Ivica Koprivnjak 1.000 kn * Dragica Radoš 200 kn * N. N. 100 kn * N. N. 50 EUR * N. N. 100 kn * Dragutin Matić 2.500 kn * Damir Dasović 1.200 kn * N. N., Dubrovnik 250 kn * Marta Miterko 2.000 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Slavka Kopačin 100 * Barica Vuica 100 kn + 100 kn * Obitelj Grigić 200 * Marija Jungabel 500 kn * Katica Kralj 50 kn * Edi Fatović 50 kn * Gordana Radošević 50 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Jela Antunović, Maglaj 100 KM * Mara Tirić, Maglaj 100 KM * Stana Vučina, Mostar 100 KM * Moltivena zajednica „Emanuel“ Grude 300 KM * Tonči Zelenika, Mostar 100 KM * Anda Vrdoljak, Bila 30 KM * Fama d.o.o. - Široki Brijeg 500 KM * Ivo Ivesić, Donja Golubinja 20 KM * Maro Kalauz 200 kn * Josip Kordić 100 kn + 100 kn * Mišo Grundler 400 kn * Gordana Uglesić 300 kn * Sandra Cvitanić 25 kn * Ivana Nikolić 310 kn * Darovatelji preko o. Drage Kolimbatovića 3.500 kn * Anastazija Anđelić 50 kn * Petar Bezmalinović 100 kn * Pero Petanjak 100 kn * Željka Vodopija 200 kn * Jadranka Bačić Katinčić 100 kn * Roko Srdarović 60 kn * Vera Čargonja 200 kn * Stjepan Maloić 500 + 300

kn * Marija Mišić 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Milka Brunec 200 kn * Ivan Janeš 650 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

N. N., VBS – Sarajevo 80,35 KM * VBS – Sarajevo 106,65 KM * Štefica Ričko 100 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Ljerka Berković 40 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Župa Resnik 3.800 kn * Žuša Močile 4.710 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM * A. i F., Vogošća 25 KM * T. K., Vogošća 25 KM * Tonči Zelenika, Mostar 100 KM * dar svećenika i župljana Banjalučke biskupije: v.lč. Vladislav Žarko Ošap 80 KM * fra Josip 20 KM * v.lč. Ivica Božinovčić 30 KM * fra Marko 20 KM * fra Anto Šimunović 10 EUR * v.lč. Marko Stojčić 100 KN * fra Dujo Ljevar 20 KM * v.lč. Adolf Višaticki 50 KM * v.lč. Zoran Mandić 30 KM * fra Ivo Orlovac 50 KM * fra Ivan Lovrić 20 KM + 10 EUR * fra Ivica Matišić 10 EUR * v.lč. Pero Čolić 50 KM * mons. Vlado Lukenda 100 KM * fra Ivo Pavić 20 EUR * v.lč. Darko Anušić 20 KM * v.lč. Ilija Pilčić 20 KM * v.lč. Slavo Grgić 20 KM * v.lč. Karlo Višaticki 30 EUR * preč. Pero Ivan Grgić 50 KM * v.lč. Anto Pelivan 50 KM * biskup Marko Semren 50 KM * župa, Stara Rijeka 20 KM * v.lč. Marko Vidović 50 EUR * trapisti 50 KM * fra Kazimir Dilić 50 KM * v.lč. Dražan Mirčić 30 KM * mons. Mile Aničić 50 KM * v.lč. Marko Crnjak 40 KM * franjevački samostan Gorica-Livno 50 KM * Župa Sanski Most 20 KM * Župa Vidoš 40 KM * Župa Čuklić 50 KM * Župa Bihać 30 KM * župe: Šimići, Mahovljanci i Bos. Aleksandrovac 20 KM * i mons. Anto Orlovac 50 EUR * darovi svećenika Vrhbosanske nadbiskupije: v.lč. Marko Stipić 100 EUR * v.lč. Mladen Kalčić 50 KM * v.lč. Branko Jurić 50 KM * fra Ante Tomas 50 EUR * v.lč. Stipo Knežević 50 EUR * fra Jure Perić 50 KM * fra Mato Topić 100 KM * v.lč. Miljenko Džalto 100 KM * v.lč. Ilija Miškić 50 KM * v.lč. Željko Vlajić 50 KM * v.lč. Bono Tomić 50 KM * fra Niko Petonjić 50 KM * Kreševski dekanat 400 KM * Travnički dekanat 420 KM * svećenici na misi posvete ulja u Katedrali 2.310 KM; 280 EUR i 200 KM * Ante Sabljčić 150 kn * Obitelj Majjić 500 kn * Jelena Prskalo 600 kn * Tomislav Bilić 150 kn + 150 kn * Nikola Crmković 100 EUR

ZA GLADNU DJECU:

Preč. Miroslav Agostini, Sarajevo 50 EUR * Šima Raspuđić, Mostar 20 KM * Stana Vučina, Mostar 20 KM * Slavko Burić, Mostar 100 KM * A. i F., Vogošća 25 KM * T. K., Vogošća 25 KM * Dijana Blažević, Banja Luka 100 KM * L. B., Novi Travnik 50 KM * Irena Šimić, Humac 30 KM * Ivan Rupčić, Hardomilje 1.100 KM * Ivanka Čavar, Široki Brijeg 50 KM * Štrbac Ivan 50 kn * Božidar Ravenščak 300 kn * Štefica Himmelreich 100 kn * Nada Alfirev 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anda Mihaljević, Nova Bila 50 KM * Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * N. N., Sarajevo 50 KM * Ivanka Doko, Čitluk 25 KM * Komping d.o.o. – Vitez 50 KM * Mara Jurić, Bijelo Polje 70 KM * Anda Mihaljević, Nova Bila 50 KM * Senka Dominiković 100 kn * Robert Čaran 20 kn * Anda Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Željko Nikolić 50 kn * Slavko Oroz 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Anton i Danica Matić 500 kn * Snježana Osmak 1.000 kn * Tomislav Skroza 300 kn + 200 kn * Katica Ramadža 200 kn * Đario Maradin 100 kn * Neven Drozdek 75 kn * Ivica Šešeljić 100 kn * Damir Krizmanić 50 kn * Slavko Oroz 100 kn * Željka Martinac 700 kn * Igor Končurat 300 kn * Sonja Kovačević 470 kn * Mato Filkovac 1.000 kn * Tomić Dragica 100 kn * N. N. 1.000

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Zlatica Slader, Banja Luka 100 KM * Stanjo Mikulić, Široki Brijeg 200 KM * Frama d.o.o. – Široki Brijeg 1.000 KM * Marija Katić, Švedska 100 EUR * Ivana Miličević, Čitluk 50 KM * Blaško Kivić 100 kn * Mirna Nothig 100 kn * Martina Raguž 400 kn * Lidija Petrač 70 kn * Dario Časar 100 kn * Željka Nizić 50 kn * Katarina Ruža Velić 1.500 kn * Ivan Vičić 100 kn * Maja Peraica 200 kn * Srećko Botrić 150 kn * Ružica Medvarić Bracko 200 kn * Spomenka Mandić 200 kn * N. N. 100 EUR i 60 USD * Matija Knežević 25 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Ante Sabljčić 150 kn * Skejić Robert 150 kn

ZA MISIJU KAMBALA – DAKAWA, TANZANIJA:

Župa Ime Marijino, Oštra Luka-Bok 1.226,05 KM * Župa sv. Franjo, Rašeljke 1.100 KM * Župa sv. Ivan Krstitelj, Rankito 500 KM * Župa Rođenje BDM, V. nica 70 CHF

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ruža Doknjaš 30 kn + 30 kn * Majke iz Pučišća 500 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * M. Horvat 50 kn * Bernarda Picinić i drugi darovatelji 800 USD * Matija Knežević 25 EUR * Obitelj Banović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Marija Buljan, Kreševo 100 KM * Davorka Cmoja, Grude 2.100 KM * Pjevac Marija 150 kn * Romano Tripalo 150 kn * Misijska Skupina, Štitar 3.000 kn * Igor Pivac 500 kn * Srećko Botrić 150 kn * Ružica Medvarić Bracko 200 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Matija Knežević 25 EUR * Obitelj Banović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Preč. Vinko Radić, Sarajevo 1.000 EUR * Ante Sabljčić 150 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBiji:

Siniša Skočibušić, Mostar 50 KM * Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM * Marija Puharić 40 kn * Obitelj Banović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM * Ankica Jurić 150 KM * T. K., Vogošća 50 KM * Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM * Sandra Ščukanec 300 kn * Vilma 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM * Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERiji:

N. N., Kruščica 200 KM * Marija Milinković, Čapljinja 100 KM * Ivanka Vidović, Kiseljak 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Biserka Zorbas 100 kn * Milan Šijan 250 kn * Vilma 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ružica Medvarić Bracko 200 kn * Eko Veteran, Zagreb 370 kn * Grupe Zečići i Ribice, Dječji vrtić Poletarac, Zagreb 300 kn * Slavica Drakulić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Siniša Skočibušić, Mostar 50 KM * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 3.000 kn * Matija Knežević 25 EUR * Marija Smoljo 100 kn * Matija * Josip Račić 40 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KENJIJI:

Ruža Perić, Kiseljak 50 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Josipa Šnjarić 150 kn * Darko Švić 2.000 kn * Marija Ana Gradiški 2.000 kn * Milka Grgas 150 kn * Matija Knežević 200 kn

ZA AKCIJA MIVU - MISIJSKA VOZILA:

Preč. N. N., Sarajevo 2.000 KN * Zdenka Baraba 350 kn * Uslužni obrt G.M.P. 200 kn * Kata Zeba 50 kn * Niko Babić 30 kn * Antun Zović 100 kn * Marijana Petković 5 kn * Marija Ribarić 50 kn * Luca Radman 20 kn * Zdenka Baraba 250 kn * Danica Hursa 35 kn * Zajednica mladih župe Dobrog Pastira, Brestje 70 kn

ZA MASLINEVE GRANČICE:

Župa sv. Leopolda Mandića, Maglaj 165 KM * Župa Gospe Snježne, Deževce 78,35 KM * Župa sv. Josipa, Zavidovići 190 KM * Župa sv. Franje Asiškoga, Šikara 200 KM * Župa Presveto Trojstvo, Novi Travnik 250 KM * Župa sv. Ignacija, Sarajevo 100 KM * Katedrala Presv. Srca Isusova-rektorat, Sarajevo 400 KM * Župa Ime Marijino, Gromiljak 300 KM * Župa sv. Josipa, Ranković 110 KM * Župa Uznesenja BDM, Kreševo 100 KM * Župa Lipovljani 1.300 kn * Župa Presvetog Trojstva 400 kn * Župa sv. Franje Ksav. 1.300 kn * Župni ured 600 kn * Župa Jakić 1.535 kn * Župa Resnik 3.000 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 1.000 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Sestre Služavke Malog Isusa - Provincijalat – Sarajevo * Lucija Sočak * Eko Vetera, Zagreb * Marija Širotković * N. N., Šibenik

SISAK 2015. 27. ljetni susret misionarki i misionara

Ljetni susret misionara i misionarki Crkve u Hrvata održat će se ove godine od 6. do 9. srpnja 2015. u Sisačkoj biskupiji. Domaćin susreta bit će preuzvišeni Vlado Košić, sisački biskup, zajedno sa svojim svećenicima, redovnicima, redovnicama i Božjim narodom.

Na susretu će sudjelovati misionari i misionarke iz Afrike, Latinske Amerike, Oceanije i misijskih zemalja u Europi, a uz njih i hvarsko – bračko – viški biskup mons. Slobodan Štambuk kao predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije, zatim nacionalni i biskupijski ravnatelji Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Okupljanje je predviđeno u ponedjeljak 6. srpnja do 16 sati u Ordinarijatu Sisačke biskupije, Trg bana Josipa Jelačića 1, 44000 Sisak. Misionari i misionarke te biskupijski ravnatelje iz Hrvatske i BiH svoj dolazak trebaju najaviti do 15. lipnja 2015. na sljedeću adresu:

Papinska misijska djela u RH
Ksaverska cesta 12a, 10000 Zagreb
tel. 01/5635055
e-mail: missio.croatia@misije.hr.

MISIJSKA KRIŽALJKA – SVIBANJ 2015.

Radosna vijest	Savršen	Napitak	Kumir	Bizmut	Travar (Tur.)	Stanovnica njemačke	Radosna vijest	Zamjenica	Prvo slovo abecede	Prokop	Glupan	Jadnik	Zrak (Tal.)
Gospin mjesec	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Gospino ime LJO	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Vode	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Ležaj mrtvaca UŠI	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Muško ime	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Ovamo I	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Uvidaji Isusova majka	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Stari novci	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	GŠ Inje	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Zamjenica Žen. ime	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	Dijeliti poljubce	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Ana (dalmatinski)
	Muško ime	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Što (čakavski) LŠ	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	Autonomna pokrajina Uran	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Ekser Š	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	Spasovo	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Rješenja iz prošlog broja: ANTE GABRIĆ, MARIA POLLI, INDIJA, METKOVIĆ.

